

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntaxis Historiæ Evangelicæ

Cope, Alan

Lovanii, M.D.LXXII.

28. Socrus Petri à febre, & alij multi à varijs morborum generibus libera[n]tur. Christus secedit in solitudine[m] precandi gratia, docet in solitudine[m] precandi gratia, docet in Synagogis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47925](#)

S. Mathæus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
	mundis imperat, & obe- diunt ei: Et processit ru- moris eius statim in oēm ma de illo in omnem lo- regionem Galilææ. *27. cum regionis.*28.	mundis spiritibus, &c ex- eūt: Et diuulgabatur fa-	

C A P. 28. Socrus Petri à sebre, & alij multi à variis morborum generibus li-
berantur. Christus secedit in solaudinem precandi gratia, docet in syna-
gogis Galilææ, & dæmonia cœcit. Mat. 8.*45. Mar. 1.*27. Luc. 4.*27.

S. Mathæus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
ET cūm venisset Iesu in domum Pe tri, viderunt socrum eius iacentem & febricitatē et retigit manum eius, & dimisit eam febris, & surrexit, et ministra bat ei. Vespere autem factō obtulerunt ei multos dæmonia ha-	E T protinus egredi entes de synagoga, venerunt in domū Simonis & Andreæ cum Iacobo & Iohanne. Decubebat autē socrus Simoni febricitans: & statim dicunt ei de illa. Et accedens eleuauit eā apprehēsa manu eius: & continuo dimisit eam febris, & ministrabat eis. Vespere autem factō cū occidisset sol, afferebant ad eum omnes male habentes & dæmonia habētes: & erat omnis ciuitas congregata ad ianuā. Et curauit multis quivexabantur variis languoribus: & dæmonia multa eiiciebat, & nō sinebantea loqui quoniā sciebat eū. Etdiluculo valde surgēs egressus abiit in desertū locum: ibiq; orabat. Et prosecutus est eū Simō, & qui cum illo erant. Et cūm inuenissent eum,	S Vrgēs autem Iesu de synagoga, introi uit in domū Simoni. Socrus autē Si monist tenebatur magnis febribus: & rogauerunt illum pro ea. Et stans su per illam imperauit fe bri: & dimisit illum. Et continuo surgens, mini strabat illis. Cūm autem sol occidisset, omnes qui habebant infirmos variis languoribus, ducebant illos ad eum. At ille singulis manus imponēs curabat eos. Exibat autem dæmonia à multis, clama ntia & dicentia. Quia tu es filius Dei. & incre pans nō sinebat ea loqui, quia sciebant ipsum esse Christum. Facta autem die, egressus ibat in deser tum locum: & turbæ re quirebant eum, & vene runt usque ad ipsum: & detinebant illum ne dis cederet ab eis. Qui-	

E 2

SYNTAXIS HISTORIÆ EVANGELICÆ

36

S. Matthæus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
bentes: & eiiciebat spi dixerunt ei: Quia om bus ille ait, Quia ritus verbo: & omnes nes querunt te. Et ait & alijs ciuitatibus male habentes cura illis, Eamus in proxim oportet me euan uit : vt adimpleretur mos vicos & ciuita gelizare regnum quod dictum est per tes, vt & ibi prædicē: Dei: quia ideo mis Iaiam prophetam di ad hoc enim veni. Et sus sum. Et erat centem, Ipse infirma erat prædicans in sy prædicans in syna tes nostras accepit: & nagi seorum , & in gogis Galilææ. ægrotationes porta omni Galilea : & dæ monia eiiciens . * 44.			

CAP. 29. Tres reprehenduntur à Christo, quod non quomodo oportuit, vo
luerint ipsum sequi. Matth. Cap. 8.* 28. Luc. Cap. 9.* 76.

S. Matthæus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
V Idens autem Ie sus turbas multas. circum se , iussit ire transfretū. Et accedens unus scriba, ait illi, Magister, sequar te , quocunque ieris. Et di cit ei Iesus , Vulpes fo ueas habent, & volucres cæli nidos : filius autem hominis non habet vbi caput reclinet . Alius autem de discipulis eius ait illi, Domine, permit te me primum ire , & se pelire patrem meum. Ie sus autem ait illi, Seque re me , & dimitte mor tuos sepelire mortuos suos.* 30.		F actū est autē: ambu lantibus illis in via , dixit quidā ad illū, Sequar te quocūq; ieris. Dixit illi Iesus, Vul pes foueas habēt, & vo lucres cæli nidos : filius aut hominis non habet vbi caput reclinet . Ait aut ad alterum, Sequere me. Ille aut dixit, Domi ne, permitte mihi primū ire, & sepelire patrem meū. Dixitque ei Iesus , Sine vt mortui sepeliāt mor tuos suos : tu aut vade, annūtia regnū Dei. Et ait alter, Sequar te Domine, sed permitte mihi primū renuntiare his qui domi sunt. Ait ad illū Iesus, Ne mo mittēs manū suā ad aratrū, & respiciēs retrō, aptus est regno Dei.* 83.	

CAP. 30.